

aínkarím

6/2019

184

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

PRÁZDNINY S BOHEM NEBO BEZ BOHA ANEB MÁ PÁN BŮH DOVOLENOU?

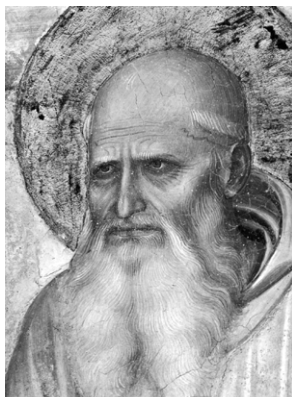
Nezadržitelně se blíží doba na kterou se asi každý z nás těší. Prázdniny jsou čas, kdy si dopřáváme zasloužilý odpočinek a prožíváme chvíle, na které pak ještě dlouho vzpomínáme. Zapomínáme alespoň na chvíli na všechny povinnosti a starosti a věnujeme se tomu, co nám dělá radost. Jako věřící lidé jsme ale v době dovolených v jistém nebezpečí. Při všem tom odpočinku, cestování, poznávání, setkávání a lenošení zapomínáme na toho, který to všechno pro nás udělal. Myslím si, že bychom hlavně o prázdninách měli lépe pochopit význam slov Písma svatého „Pamatuj na den sobotní, že ti má být svatý“. Čas odpočinku je skutečně posvátný a Bohem požehnaný čas. Je to čas příležitostí, kdy můžeme nejen načerpat novou energii pro úkoly, které jsou před námi, ale také odhalit hlubokou krásu Božího stvoření, které nám chce Stvořitel v této době zvláštním způsobem podhalit.

Přeji tedy nám všem, abychom dokázali mít během prázdnin a dovolených otevřené nejen oči a uši, ale také srdce a byli vnímaví na projevy Boží lásky a krásy, které jsou všude kolem nás. Bůh si totiž dovolenou nebere a pracuje pro naši spásu i o prázdninách. Možná to bude pro nás něco nového, ale i změna může náš život obohatit.

Váš o. Jiří Marek

Sv. Romuald

Narodil se roku 952 v rodině vévody Sergia z Raveny. Až do svých 20 let žil prostopášně až zhýrale. Zvrat nastal po jedné tragické rodinné události. Jeho otec se pohádal o kus pozemku se svým příbuzným a vyzval příbuzného na souboj. Jedním ze svědků duelu musel být i mladý Romuald, protože jinak by ho otec vyloučil z dědictví. V souboji otec příbuzného zabil. Romuald se v roce 973 rozhodl vstoupit do benediktinského kláštera svatého Apolináře v Classe nedaleko Ravenny. Tam činil pokání a připravoval se na složení slibů. Byl však nespokojen s vlažným životem tamních mnichů a chtěl, aby se důsledně dodržovala původní benediktinská řehole. To však vzbudilo velkou nevoli až nenávist ostatních mnichů. Proto se svolením opata asi po třech letech z kláštera odešel a odebral se do krajiny nedaleko Benátek

k věhlasnému poustevníku Marinovi, aby se od něho naučil přísnému a nábožnému životu. Oba dva se později setkali v Benátkách s věhlasným opatem Guarinem, který přišel z kláštera ve východních Pyrenejích, významného střediska řeholní obnovy. Připojil se k nim Petr Urseoli, dosavadní benátský dóže, který složil svůj úřad a stal se mnichem. Odešli do kláštera v Euxaně na španělském pomezí, kde si Romuald v blízkosti kláštera zřídil poustevnu. O zbožném a asketickém poustevníku Romualdovi se brzy roznesla pověst a za duchovního rádce ho toužilo mít mnoho lidí. Kolem něj se vytvořila skupina učedníků, kterým byl vzorem duchovního života a kteří se podle jeho slov řídili. Asi v roce 988 dostal zprávu, že jeho otec Sergius se před krevní mstou uchýlil do jednoho kláštera, ale že chce klášter opustit, protože jej řeholní život omrzel. Romuald se vrátil do Raveny přemluvit otce, aby se kajícím do kláštera vrátil. Romuald pak již v Itálii zůstal. Zreformoval nebo založil několik mnišských komunit. Opět byl povolán jako opat do jednoho benediktinského kláštera, ale opět byl pro svou přísnost mnichy nenáviděn a z kláštera odešel. Cestoval po Itálii, bojoval proti nekázní a světáckému životu v kláštorech, zakládal a obnovoval řeholní domy. Počátkem roku 1012 v Toskánsku s několika druhy u odlehle vesnice zřídil poustevnickou osadu. Pak se setkal s panem Maldoli z Arezza, který měl na pohoří bukových lesů pozemek. Ten předtím ve snu viděl na pozemku vysoký žebřík, po němž do nebe vystupovali a sestupovali bíle odění mniši. Byl viděním natolik ovlivněn, že pozemek nabídl Romualdovi, který na něm s druhy vystavěl svatynku a poustevnické chýšky. Osada byla nazvána Camaldoli. Byl to počátek kamaldulského řádu jako benediktinské větve s velmi přísnými pravidly. Chodili v bílém hábitu, bosí s oholenou hlavou a dlouhou bradkou. Romuald od nikoho nevyžadoval, co sám nedělal. Když pocítil blízkost smrti, připravoval se na ni v osamělé cele ve Val di Castro. Ten klášter v minulosti také založil. Zemřel ve věku 75 let. Po pěti letech, v roce 1032 byl prohlášen za svatého. Kamaldulský řád potvrdil papež Alexander II. v roce 1072. Romualdovi ostatky byly přeneseny do kostela sv. Blažeje ve Fabrianu u Ancony v roce 1481. Jeho památku si církev připomíná 19. června.

MS

JÁHENSKÉ SVĚCENÍ

V sobotu 22. června přijal první stupeň svátosti kněžství náš farník Jakub Lasák. Liturgii jáhenského svěcení předsedal Mons. Martin David, pomocný biskup ostravsko-opavský. Jakuba nyní čeká rok, při němž bude vykonávat svou jáhenskou praxi, tedy zvláště pomáhat v nové farnosti s charitativní, kazatelskou a liturgickou službou.

I. svaté přijímání ve farnosti Ostrava-Zábřeh

MÁM RADOST!

Mám radost, že všechny upřímné chvíle v hodinách náboženství plné opravdového zájmu a zvědavých otázek, veselí i modliteb před svatostánkem vyústily v den 1. svatého přijímání.

Mám radost, že ve vedru, které dnes – 16. 6. v kostele Svatého Ducha panovalo, omdlel z 29 dětí jen Honzík a pak ještě statečně předčítal do mikrofonu modlitbu.

Mám radost z Bětušky, která s nádherným věncem jak pro vílu kráčela se mnou hrdě v čele průvodu. Přivedla ji k nám do náboženství začátkem roku nešťastná maminka, že Bětuška už u svátostí sice byla, ale zasekla se a dál k nim chodit nechce. Bětuška u nás rozkvetla jak kytička ve veselou, bystrou a otevřenou osůbku s živou vírou a vzorně absolvovala celou naši přípravu s nadšením i s rodiči znovu.

Mám radost z Vítky, toho jsem neučila, ale rodičům imponuje naše náročná a poctivá

příprava, tak se k nám přidali. Vítek evidentně z donucení. Přes veškerou snahu se mně ani ostatním dětem nepovedlo vykouzlit mu na tváři jediný úsměv. A v dnešní den mě Vítek obdaroval krásným milým úsměvem a chtěl se se mnou vyfotit ☺!

Mám radost ze křtu Bertíka, Nelinky a Esterky, z jejich vážnosti i zářících očí a z vděčnosti a opravdovosti jejich rodičů.

Mám radost z maminky, která chodila celý rok věrně do náboženství se svými dcerkami, dostala i vysvědčení ☺ a jen svítila. Uspořádala jim velkolepou oslavu, ne kvůli příbuzným, ale kvůli výjimečnému dni, aby holčičky vnímaly a zapamatovaly si vzácnost a slávu této chvíle, kdy přijaly poprvé Ježíše.

Mám radost z rodičů, kteří poctivě chodili na přípravu. Tu u nás děláme i pro rodiče a já si vážím těch pozorných očí, kdy vidím, že zrno padá na úrodnou zem... a teď jsem v mnoha očích viděla slzy.

Mám radost z dárku, kdy místo kytic a čehosi drahého pro mě a kněze rodiče souhlasili s tím, že jako poděkování za každé své dítě se jedno dítě v nejchudších zemích nebude muset živit odpadky ze smetišť, ale bude moct rok chodit do školy a tam se i najíst. Na projekt Mary's Meals se vybrala opravdu velkorysá částka!

Mám radost, že za každé dítě a jeho rodinu se ve farnosti věrně dva měsíce modlili dva přímlovci, kteří dostali jeho fotku s modlitbou.

Díky, Pane!

Teta Fany

SESTRY SALESIÁNKY V OSTRAVĚ

Před 20 lety v srpnu 1999 přišla naše komunita tři sester salesiánek do Ostravy-Zábřehu. Dostaly jsme od města prázdnou budovu bývalé MŠ na Volgogradské ulici s přilehlou zahradou. Nikoho jsme neznaly, neměly jsme žádné vybavení, zařízení zahrady bylo zastaralé a ani jsme nevěděly, co vlastně na tomto místě dětem a mládeži, ke kterým jsme především poslány, nabídnout. Přijaly jsme pozvání otce biskupa Františka Lobkowicze, který toužil po tom, aby v Ostravě bylo více řeholních sester. Kostel svatého Ducha tenkrát ještě nestál, ale v naší „školce“ se již sloužily mše svaté a lidé se za náš příchod intenzivně modlili. Měly jsme tedy duchovně krásně připravenou cestu. Z průzkumu situace jsme viděly, že by bylo nejlépe založit středisko volného času s oratoří, kam budou moci přicházet děti věřící i nevěřící, kde budou moci smysluplně trávit svůj volný čas ve společenství kamarádů a animátorů, naučí se něčemu novému, rozvinou své schopnosti a nadání, podpoří se jejich kreativita a budeme moci celkově působit na jejich všestranný rozvoj. K tomu ale byla potřeba udělat rekonstrukci vnitřních prostor, sehnat peníze na vybavení, pomocníky na vedení kroužků a do oratoře, zařízení kluboven a sálu, který sloužil jako veřejná kaple pro nedělní mše svaté a spoustu dalšího. Pán Bůh ale stál při nás a posílal nám ochotné dobrovolníky, pomohl nám navázat kontakt s Magistrátem, především odborem

ohlednutí

prevence kriminality a volného času, a tak se celé dílo mohlo rozběhnout. Velkými pomocníky pro nás byli i bratři salesiáni, kteří byli pro nás opravdovou oporou. V září 2000 jsme již zahájily „řádný“ školní rok s řadou zájmových kroužků, volnou oratoří, výlety, jednorázovými akcemi, turnaji, soutěžemi a dalšími aktivitami. O středisko byl velký zájem, tenkrát především o volnou oratoř. V roce 2003 jsme provedly celkovou rekonstrukci zahrady, vybudovalo se basketbalové hřiště, nové cesty, odpočívadla, pískoviště a postupně se zahrada vybavovala modernějšími dětskými prvky. Na upravené zahradě se začalo scházet velké množství dětí a mladých, hrál se basketbal, florbal a různé míčové hry, bylo to místo sportu, odpočinku i zábavy a často sem zavítávaly i maminky s malíčkými dětmi. Kromě toho všeho jsme učily na Biskupském gymnáziu a sestra Ludmila Němcová začala spolupracovat s křesťanskou televizí Noe.

Ve středisku jsme postupně rozvíjeli nové aktivity, navázali jsme spolupráci s okolními školami, které k nám přicházely na řemeslné dílničky na vánoce a velikonoce, což bylo vždy spojeno i s katechezí. Na vánoce 2018 navštívilo dílničky přes 600 dětí, fungovalo 19 kroužků, všechny prázdniny jsme naplnili příměstskými tábory (v létě byl i cyklo tábor, hudební a výtvarný tábor) a velmi oblíbené byly

i výlety do přírody nebo na různá zajímavá místa. Několik dětí z našich žáků přijalo i křest a další svátosti. Snažily jsme se sloužit farnosti i intenzivní modlitbou, nabízením prostor pro různá setkávání (biblické společenství, farníček, přípravy na první svaté přijímání), půjčováním mikrobusu a dalšími výpomocemi.

Za těch dvacet let se kolem nás ledacos změnilo. Postavil se kostel svatého Ducha, přibyla spousta organizací, které nabízejí náplň volného času pro děti a mladé, vybudovalo se nové moderní hřiště na ulici Petruškova a na děti začaly působit počítače, tablety a mobily. Rozhodnutí představených, že se naše komunita má zrušit, jsme přijaly jako vůli Boží. Pán nás tu po 20 let chtěl, teď nás posílá jinam. Jeho království je všude.

Chceme ještě na tomto místě poděkovat všem, kdo nám jakýmkoliv způsobem pomáhali v přímé práci s dětmi nebo nás podporovali modlitbou, finančně či věcnými dary. Bez vaší pomoci bychom naše dílo nevybudovaly. Upřímně Pán Bůh zaplat'!

sestry salesiánsky

Informace prázdniny

PODĚKOVÁNÍ VŠEM MINISTRANTŮM A SCHOLIČCE ZA UPLYNULÝ ROK a hned pozvání na ten příští. Ministranti i scholička se poprvé v novém školním roce sejdou v pátek 13. 9. 2019 (protože nejsme pověřiví☺) v 16.30 hodin. A hlavně mohou přijít nové děti.

Kontakty:

SCHOLIČKA Jana Krestová 776 129 496

MINISTRANTI Olda Korpas 604 761 896

Během prázdnin bude **FARNÍ KANCELÁŘ** jen **ve středu od 16.30 do 18.00!**
Během prázdnin **NEBUDE** ve čtvrtky mše svatá v kapli ve Výškovcích

24. 8. 2019 TRADIČNÍ POUŤ NA HUSLOVĚ. 13.30 křížová cesta, v 15.00 mše svatá. Všichni jste srdečně zváni.

PODĚKOVÁNÍ SESTRÁM SALESIÁNKÁM za jejich úžasnou službu v naší farnosti. Kež je Hospodin provází na všech jejich cestách, aby mohly i nadále přinášet požehnání všem, kteří jim budou svěřeni!

o. Vítězslav a celá naše farnost
